

בנשר, ומצד של נער יונה, ומ这边 של אופן צפור, והשכינה דמות אדם להנעה.

וועוד, שלח תשליח, בא וראה, יש מלך ממנה על העופות, שהן נפשות שങראות אפרים, וסנדלפוּן שמנו. ובזמן שישראל מקימים את המזווה הוז והאמ הולכת מגرشת, והבנים צועקים, הוא מלמד זכות על העופות שלו, ויאמר לקידוש ברוך הוא, והרי כתוב לך ורחקיו על כל מעשינו, למה גוזת על העוף הזה שנתגרשה מקונה? וכן מטרוּן מלמד זכות על העופות שלו, שהן רוחות שפוחחות לבני הארץ, שמחהכטא הם נשומות, ומהאופן נפשות, הוז רוחות, ומהאופן נפשות, והם בבריאה יצירה עשויה.

בשבת וימים טובים יורדות עליהם נسمות רוחות ונפשות בדרך אצילות, שהם רוח הקדש מעשר ספרות, וכל ממנה מלמד זכות על העופות שלו, שהם נسمות שפוחחות לבני אדם. ובזמן שישראל מקימים מצוה זו, כל ממנה מלמד זכות על העופות שלו. ומה עושה הקדוש ברוך הוא? הוא מבnis את כל חילוציו ויאמר, וכי (הרי) כל ממנה של העופות שלמתה מלמד זכות על העופות שלו שהוא ממנה עליהם, ואין בכך מי שילמד זכות על בני שם שהוא ממעני ברכבת, ובנוו ב글ותה תחות יד אדונים קשין חרבה, ובנוו ב글ותה רחמי, אומין דעלמא, ולית מאן דבעי עליהו רחמי, ריוויף זכו עליהו, בההוא זמן צווח קידשא ברייך הוויא ואמר (ישעה מה יא) למעני למעני אעשָׁה, ואעֲשָׁה למען שמי (חוואל כ י). ובדא יתר ערד רחמי על שכינתי ועל בניו בגלוותא.

בנשר, ומפטרא דגער יונה, ומפטרא דאופן צפור, ושכינטא דמות אדם להנעה.

יעוד שלח תשלה תא חי מלאכא אית דמגנא על עופין, דיןונו נפשין דאתקריאו צפריין, וסנקלפוּן שמייה, ובזמנא דישראל מקימי האי פקודא, ואזלת אימא מתפרקא, ובנין איזוחין, איהו אויליך זכו על עופין דיליה, ווימא לקידשא ברייך הויא, וכא כתיב בק (תהלים קמה ט) ורחלמי על כל מעשיו, אמא גזירות על האי עופא דארתרכט מקינה, ובן מטרוּן אוליך זכו על עופין דיליה, דיןונו רוחין דפרחין לבני נשא, דמפרטיא דיןונו נשמתין, ומהאי חיה רוחין, ומהאופן נפשין, ואינון בבריאה יצירה עשויה.

בשבת ויום טבין נחטין עלייהו נשמתין ורוחין ונפשין באrho אצילות, דיןונו רוחא דקדשא מעשר ספרין, וכל ממנא אוליך זכו על עופין דיליה, דיןונו נשמתין דפרחין האי לבני נשא, ובזמנא דישראל מקימין האי פקודא, כל ממנא אוליך זכו על עופין דיליה, וקידשא ברייך הויא מה עציך, בניש לכל חילין דיליה, ווימא, וכי (נא הא) כל ממנא דעופי דلتתא אוליך זכו על עופין דיליה דמגנא עליהו, ולית בכון מאן דאוליך זכו על בני דיןונו ישראל, בני בכורי ישראל, ועל שכינטא דאייה בגולותא, דקנא דיליה דאייה ירושלים חרבה, ובנוו ב글ותה תחות יד אדונים קשין אומין דעלמא, ולית מאן דבעי עליהו רחמי, ריוויף זכו עליהו, בההוא זמן צווח קידשא ברייך הוויא ואמר (ישעה מה יא) למעני למעני אעשָׁה, ואעֲשָׁה למען שמי (חוואל כ י). ובדא אעֲשָׁה, ואעֲשָׁה למען שמי (חוואל כ י).